مثال کسی که پروردگارش را یاد می‌کند و کسی که پروردگارش را یاد نمی‌کند، همانند زنده و مرده است

از ابوموسی رضی الله عنه روایت است که پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم فرمودند: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ، مَثَلُ الحَيِّ وَالمَيِّتِ» «مثال کسی که پروردگارش را یاد می‌کند و کسی که پروردگارش را یاد نمی‌کند، همانند زنده و مرده است». و در لفظ مسلم آمده که: «مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِي يُذْكَرُ اللهُ فِيهِ، وَالْبَيْتِ الَّذِي لَا يُذْكَرُ اللهُ فِيهِ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»: «مثال خانه‌ای که در آن یاد الله می‌شود و خانه‌ای که در آن یاد الله نمی‌شود، مانند زنده و مرده است».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم تفاوت کسی که الله تعالی را یاد می‌کند با آنکه الله را یاد نمی‌کند بیان کرده است؛ و اینکه تفاوت این دو در سود رساندن و ظاهر نیکو مانند تفاوت زنده و مرده است. بنا بر این مثال کسی که پروردگارش را یاد می‌کند مانند زنده‌ای است که ظاهرش با نور زندگی و باطنش با نور معرفت روشن است و سودمند است؛ و کسی که الله را یاد نمی‌کند مانند مرده‌ای است که ظاهرش عاطل است و باطنش باطل و سودی ندارد. همینطور خانه‌ها، اگر ساکنانش ذکر الله گویند، خانهٔ زنده خوانده می‌شوند وگرنه مرده‌اند زیرا ساکنانش ذکر و یاد الله را فراموش کرده‌اند. و اگر بر خانه‌ای زنده یا مرده اطلاق شود، درحقیقت توصیف ساکنان آن است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4177